

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 2T/79/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1413010216
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Grendárová
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2014:1413010216.1

Rozhodnutie

Okresný súd Bratislava IV, samosudkyňou JUDr. Janou Grendárovou, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 28. apríla 2014 v Bratislave

r o z h o d o l :

obžalovaná Y. G. U. Z. M. Á. : nar. XX.XX.XXXX v H., trvale bytom
H., C. O. Č.. X, zamestnaná ako
predajca v spoločnosti P.Ú.M. V.
U., G..M..B..

u z n á v a s a z a v i n n ú , ž e

dňa 23. augusta 2012 o 18:30 hod. viedla v Bratislave, po ulici R. označenej zvislou dopravnou značkou ako vedľajšia cesta osobné motorové vozidlo značky Citroen C4, evidenčné číslo: H.-XXX U. a pri výjazde na ulicu R. B. značenú ako hlavná cesta, nevenovala dostatočnú pozornosť vedeniu vozidla a sledovaniu situácie na hlavnej ceste, čím porušila § 4 ods. 1 písm. c/ zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke, v dôsledku čoho vošla na hlavnú cestu, keď to situácia na hlavnej ceste neumožňovala a preto bola nútená zastaviť vozidlo na hlavnej ceste v jazdnom pruhu osobného motorového vozidla značky Seat Ibiza, evidenčné číslo: H.-XXX I., ktoré viedla poškodená I. G. v smere na ulicu I.. G.. U., čím obžalovaná porušila ustanovenie § 20 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z.z., čo zapríčinilo, že poškodená narazila do vozidla obžalovanej, pričom poškodená I. G. utrpela ťažkú zlomeninu pravého zápästia, v súvislosti s ktorým zranením poškodená nemohla plne používať a využívať hybnosť pravého zápästia s nutnosťou imobilizácie
pre prítomnosť ortézy od úrazu dňa 23. augusta 2012 do 31. januára 2013 s následným pretrvávaním určitého stupňa obmedzenia hybnosti zápästia.

T e d a

inému z nedbanlivosti spôsobila ťažkú ujmu na zdraví a spáchala uvedený čin závažnejším spôsobom konania (porušením dôležitej povinnosti uloženej jej podľa zákona)

č í m s p á c h a l a

trestný čin - prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, 2 písm. a/ Trestného zákona a za to sa

o d s u d z u j e :

Podľa § 157 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 3, § 36 písm. j/, l/, n/,
k/ Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 1 /jeden/ rok.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona výkon trestu odňatia slobody sa jej p o d m i e n e č
n e o d k l a d á.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona jej u r č u j e skúšobnú dobu v trvaní 18 /osemnásť/ mesiacov.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 28.mája 2013 podal prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava IV, pod sp. zn. 2 Pv 612/2012 podľa § 234 ods. 1 Trestného poriadku (ďalej Tr. por.) obžalobu na obvinenú pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, 2 písm. a/ Trestného zákona ktorý mala spáchať tak, že dňa 23.augusta 2012 o 18:30 hod. viedla v Bratislave, po ulici R. označenej zvislou dopravnou značkou ako vedľajšia cesta osobné motorové vozidlo značky Citroen C4, evidenčné číslo: H.-XXX U. a pri vjazde na ulicu R. označenú ako hlavná cesta, nevenovala dostatočnú pozornosť

vedeniu vozidla a sledovaniu situácie na hlavnej ceste, čím porušila § 4 ods. 1 písm. c/ zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke, v dôsledku čoho vošla na hlavnú cestu, keď to situácia na hlavnej ceste neumožňovala a preto bola nútená zastaviť vozidlo na hlavnej ceste v jazdnom pruhu osobného motorového vozidla značky Seat Ibiza, evidenčné číslo: H.-XXX I., ktoré viedla poškodená I. G. v smere na ulicu I. G. U., čím obžalovaná porušila ustanovenie § 20 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z.z., čo zapríčinilo, že poškodená narazila do vozidla obžalovanej, pričom poškodená I. G. utrpela ťažkú zlomeninu pravého zápästia, v súvislosti s ktorým zranením poškodená nemohla plne používať a využívať hybnosť pravého zápästia s nutnosťou imobilizácie pre prítomnosť ortézy od úrazu dňa 23.augusta 2012 do 31.januára 2013 s následným pretrvávaním určitého stupňa obmedzenia hybnosti zápästia.

Dňa 4.novembra 2013 súd vo veci rozhodol podľa § 282 ods. 1 Tr.por. s poukazom na ustanovenie § 216 ods. 1 Tr.por. a v predmetnej trestnej veci trestné stíhanie v sp. zn. 2 T/79/2013 vedenej proti obžalovanej podmienične zastavil a podľa § 216 ods. 2 Tr.por. obžalovanej uložil skúšobnú dobu v trvaní dva roky. Proti predmetnému uzneseniu podal sťažnosť prokurátor. Mal za to, že obžalovaná pri predmetnom skutku v dôsledku porušenia dôležitej povinnosti uloženej jej podľa zákona zapríčinila vznik závažných zranení poškodenej, ktoré predstavujú závažnejší prípad spomedzi ujem na zdraví, ktoré je možné podradiť pod pojem „ťažká ujma na zdraví“ pretože poškodená bola po dobu presahujúcu päť mesiacov závažným spôsobom obmedzená v obvyklom spôsobe života a zradenia zanechali u nej trvalé následky v podobe obmedzenia hybnosti zápästia. Z evidenčnej karty vodiča obvinenej vyplynulo, že táto už mala dva záznamy za spáchanie dopravných priestupkov, pričom v jednom prípade už zapríčinila dopravnú nehodu a i v teraz žalovanom konaní v dôsledku nesprávneho prejazdu cez križovatku. V danom prípade išlo o priestupok zo dňa 2.mája 2008, za ktorý jej bola uložená sankcia v podobe pokuty vo výške 4 000,- Sk a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní dva mesiace. z toho mal za to prokurátor, že na obvinenú nepôsobilo už dostatočne výchovne uloženie zákazu činnosti za skutok spočívajúci v nesprávnom prejazde cez križovatku a napriek tomu sa dopustila v predmetnej trestnej veci prejednávaneho trestného činu, pri ktorom spôsobila už podstatne závažnejší následok, taktiež v dôsledku nesprávneho prejazdu cez križovatku. Z uvedeného dôvodu mal za to, že rozhodnutie o podmieničnom zastavení trestného stíhania, pri ktorom obvinenej nebol uložený trest zákazu činnosti nebolo možné považovať za dostatočné rozhodnutie, ak už predtým uložený zákaz činnosti, hoci ako priestupková sankcia nevedol k prevýchove obvinenej. Z uvedených dôvodov mal za to, že rozhodnutie o podmieničnom zastavení trestného stíhania nebolo možné v predmetnej veci považovať za dostačujúce rozhodnutie keďže na obvinenú bolo potrebné pôsobením uložením trestu a to trestu zákazu činnosti.

Dňa 18.marca 2014 (doručené súdu dňa 2.apríla 2014) na neverejnom zasadnutí odvolací súd podľa 194 ods. 1 písm. b/ Tr.zák. (zrejme malo byť Tr.por.) zrušil napadnuté uznesenie v celom rozsahu a vec vrátil súdu 1.stupňa, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

V odôvodnení predmetného rozhodnutia odvolací súd konštatoval - že sťažnostný súd považoval za významný moment, že obžalovaná sa opakovane z nedbanlivosti dopustila obdobného konania, kedy nedala prednosť v jazde pri prejazde cez križovatku. Uvedené v spojitosti s ďalším priestupkom hodnoteným ako závažný (viď EKV) nemusí hneď svedčiť pre „flagrantné“ porušovanie predpisov v cestnej premávke, indikuje však nekoncentrovanosť obžalovanej ako vodičky motorového vozidla a jej neschopnosť zvýšiť opatnosť potom, čo prvý raz zavinila dopravnú nehodu. Nie sú zanedbateľné ani okolnosti prípadu spočívajúce o.i. v tom, že ťažká drtivá zlomenina s posunom úlomkov, ktoré utrpela zavinením obžalovanej poškodená I. G., túto výrazne obmedzovala v obvyklom spôsobe života po dobu cca päť mesiacov a zranenie zanechalo trvalé následky v podobe obmedzenia hybnosti pravej ruky, ktorá je u poškodenej dominantná. Sťažnostný súd mal za to, že z hľadiska výchovného i preventívneho nie je vzhľadom na osobu obžalovanej a okolnosti prípadu rozhodnutie o podmienenom zastavení trestného stíhania dostačujúce so zreteľom na účel, ktorý sa inak sleduje uložením trestu. Mal za to, že argumenty súdu 1.stupňa uvedené v odôvodnení napadnutého uznesenia nezodpovedajú vykonanému dokazovaniu. Súd 1.stupňa nesprávne konštatoval, že obžalovaná sa pred ani po spáchaní inkriminovaného skutku nedostala do rozporu so zákonom a nebola priestupkovo riešená. Obžalovaná konala v rozpore so zákonmi upravujúcimi pravidla cestnej premávky a to dva razy, za čo bola v priestupkovom konaní i postihnutá. Riadiac sa uvedenými úvahami sťažnostný súd zrušil napadnuté uznesenie v celom rozsahu podľa § 194 ods. 1 písm. b/ Tr.por. a vec vrátil okresnému súdu, aby znovu konal a rozhodol. Úlohou súdu 1.stupňa bude nariadiť hlavné pojednávanie, a na základe už vykonaných dôkazov starostlivo zväžiť potrebu uloženia trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá.

Podľa § 194 ods. 5 Tr. por. orgán, ktorému vec bola vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie, je pri novom rozhodovaní viazaný právnym názorom, ktorý vyslovil vo veci vyslovil nadriadený orgán, a je povinný vykonať úkony, ktorých vykonanie tento orgán nariadil.

Súd vo veci nariadil hlavné pojednávanie na deň 28.apríl 2014.

Súd vo veci opätovne z obnovenej evidenčnej karty vodiča zo dňa 11.apríla 2014 mal preukázané, že obžalovaná je držiteľkou vodičského oprávnenia na skupinu B a AM od 5.októbra 1995 a na skupinu B1 od 1.mája 2004. Dňa 2.augusta 2012 jej bola uložená bloková pokuta vo výške 50,- Euro za priestupok podľa § 16 ods. 4 zákona č. 8/2009 Z.z. - rýchlosť jazdy (§ 22 ods. 1 písm. h/ zákona č. 372/1990 Zb. - prekročenie rýchlosti). Vodičský preukaz jej zadržaný nebol. Dňa 2.mája 2008 jej na základe Okresného riaditeľstva Policajného zboru Bratislava II, pod č. k. ORP-P-673/II-OBCEP-08-V, bol zadržaný vodičský preukaz na obdobie dva mesiace ako i pokutu vo výške 4 000,- Sk. Dôvodom zadržania bola jazda cez križovatku - v súlade s ustanovením § 19 ods. 1 zákona č. 315/1996 Z.z. Vodičský preukaz jej bol vrátený dňa 9.júna 2008. Z dôvodu objektívnosti a zistenia stavu veci sa snažil súd vyžiadať predmetný spisový materiál. Ako bolo preukázané z úradného záznamu tunajšieho súdu - spisový materiál nie je k dispozícii z dôvodu, že mu

bolo oznámené, že predmetné rozhodnutia sa po piatich rokoch skartujú - takže predmetné rozhodnutie z dôvodu, že ku skutku došlo 9.júna 2008 bolo predmetné rozhodnutie už skartované.

Okrem predmetných dvoch záznamov ďalšie záznamy v evidenčnej karte vodiča neboli. Ku predmetnej dopravnej nehode došlo dňa 23.augusta 2012. Od predmetnej dopravnej nehody tak bolo zistené, že obžalovaná sa nedostala do rozporu so zákonom na úseku cestnej premávky.

Z odpisu registra trestov - vydaný dňa 25. apríla 2014 - bolo preukázané, že do spáchania žalovaného skutku a ani v čase vyhlasovania rozsudku dňa 28.apríla 2014 sa obžalovaná nedostala do rozporu so zákonom - nemala záznam v Registri trestov GP SR.

Z predloženej správy od obžalovanej na hlavnom pojednávaní dňa 28.apríla 2014 od zamestnávateľa P.Ú.M. V. U., s.r.o. - bolo preukázané, že obžalovaná je zamestnancom predmetnej spoločnosti a k výkonu svojej práce potrebuje aktívne využívať motorové vozidlo.

Pri právnom hodnotení (tak ako to bolo konštatované i v uznesení tunajšieho súdu zo dňa 4.novembra 2013 - č. I. 2,3) dospel súd k záveru, že obžalovaná svojím protiprávnym konaním naplnila zákonné

znaky skutkovej podstaty prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zák. Objektom uvedeného prečinu je ľudské zdravie a predmetom útoku je živý človek. Na naplnenie zákonných znakov tohto prečinu sa vyžaduje, aby páchatel' inému z nedbanlivosti ublížil na zdraví tým, že poruší dôležitú povinnosť uloženú mu podľa zákona. Dokazovaním bol preukázané, že obžalovaná porušila ustanovenia zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ustanovenia § 20 ods. 1, § 4 ods. 1 písm. c/ citovaného zákona). Z titulu porušenia predmetných ustanovení vyššie citovaného zákona obžalovaná ublížila na zdraví poškodenej s jednotlivými zraneniami uvedenými vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia. Za porušenie dôležitej povinnosti nemožno mechanicky posudzovať a pokladať porušenie akéhokoľvek predpisu - zákona o premávke na pozemných komunikáciách, ale len porušenie takej povinnosti, ktorá podstatne zvyšuje stupeň nebezpečnosti činu pre spoločnosť - napríklad i tým, že má za následok nebezpečenstva pre život alebo zdravie ľudí.

Podľa § 20 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke - vodič, ktorý prichádza do križovatky po vedľajšej ceste označenej dopravnou značkou „Daj prednosť v jazde“ alebo „Stoj, daj prednosť v jazde“, je povinný dať prednosť v jazde vozidlám a ostatným účastníkom cestnej premávky prichádzajúcim po hlavnej ceste okrem chodcov, ktorí neprechádzajú cez križovatku v organizovanom útvare.

Podľa § 4 ods. 1 písm. c/ zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke - vodič je povinný venosť sa plne vedeniu vozidla a sledovať situáciu v cestnej premávke.

V súlade s vypracovaným znaleckým posudkom z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia a traumatológia - C.. I.. C. W., CSc. - bolo preukázané v súlade s vyšetreniami, lekáorskými správami, že poškodená I. G. utrpela ťažkú zlomeninu pravého zápästia v súvislosti, s ktorým zranením poškodená nemohla plne používať a využívať hybnosť pravého zápästia s nutnosťou imobilizácie pre prítomnosť ortézy od úra-

zu dňa 23.augusta 2012 do 31.januára 2013 s následným pretrváváním určitého stupňa obmedzenia hybnosti zápästia.

Potrebné v tejto súvislosti je zdôrazniť, že obžalovaná nemala v úmysle poškodenej spôsobiť akúkoľvek ujmu na zdraví, ale napriek tomu, hoci z nedbanlivosti spôsobila ťažkú ujmu na zdraví. V danom prípade išlo preto o nedbanlivostné konanie zo strany obžalovanej. Obžalovaná v čase dokonania trestného činu nebola pod vplyvom návykových látok. Zápis o dychovej skúške, ktorý bol vykonaný dňa 23.augusta 2012 o 19:54 hod. a bol negatívny.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Pri hodnotení osoby obžalovanej je potrebné zvažovať pozitívne i negatívne stránky a prejavy osoby, tak ako vyplývajú z jej správania v spoločnosti - predovšetkým v mieste bydliska, na verejnosti, v zamestnaní. Okolnosti prípadu predstavujú také skutočnosti, ktoré sa nevzťahujú na osobu obžalovaného ako páchatel'a trestného činu, ale charakterizujú spáchaný trestný čin samotný a jeho nebezpečnosť.

Konaním obžalovanej bol narušený ako súd vyššie už zdôraznil vysoko chránený záujem a to ochrana ľudského života. Poškodená ako bolo vyššie súdom skonštatované utrpela ťažkú ujmu na zdraví. Zranenia poškodenej boli v príčinnej súvislosti, ktoré utrpela pri dopravnej nehode dňa 23.augusta 2012 v čase o 18:30 hod. v Bratislave.

Ako súd vyššie skonštatoval obžalovaná do spáchania skutku, ale i po jeho dokonaní nebola ani raz postavená pred súd a právoplatne odsúdená. V mieste trvalého bydliska nebola riešená v priestupkovom konaní. V evidenčnej karte vodiča mala dva záznamy (dňa 2.mája 2008 a dňa 2.augusta 2012). Pred spáchaním žalovaného skutku súd konštatuje, že viedla teda riadny život (§ 36 písm. j/ Tr.zák.). Obžalovaná podľa vlastného vyjadrenia ako i zo správy od zamestnávateľa bolo preukázané, že zamestnaná bola od mesiaca február 2008. V predmetnej spoločnosti pracuje na pozícii obchodný zástupca. Má teda len jeden pracovný pomer. Predmetná spoločnosť sa vo svojej práci zameriava na predaj rôznych skrutiek, šróbov, spojovacieho materiálu - ktorý sa následne ponúka na vývoz do zahraničia - pretože spoločnosť je jediným distribútorom v rámci Slovenskej republiky. Služobné cesty ako obchodný zástupca preto vykonáva obžalovaná najmä na území zahraničia. Obžalovaná je obchodným zástupcom pre bývalú Juhosláviu, Grécko, Turecko, Maltu, Taliansko a Rakúsko.

Z uvedeného vyplýva, že dodržiavala právny poriadok a ďalšie základné normy občianskej spoločnosti, plnila si svoje povinnosti voči štátu, nezneužívala svoje práva voči spoluobčanom, nenarušovala občianske spolužitie v bydlisku ani v zamestnaní, nedopúšťala sa priestupkov, iných deliktov a trestných činov - naplnené tak bolo ustanovenie § 36 písm. j/ Tr.zák. Spáchanie skutku v celom rozsahu ľutovala. Svoju ľútosť vyjadrila nielen spôsobom, že sa poškodenej viackrát ospravedlnila, ale i finančnou kompenzáciou vo výške 300,-- Euro, ktorú jej odovzdala ako malú satisfakciu ihneď po predmetnej dopravnej nehode ako

prejav jej úprimnej ľútosť. Navyiac urobila všetky opatrenia na uhradenie škody v celkovej výške 9 117,60 Euro (poškodená dňa 20.septembra 2012 obdržala čiastku vo výške 6 130,80 Euro a dňa 14.februára 2013 čiastku vo výške 2 986,80 Euro). Tým poškodená počas dokazovania potvrdila, že jej nárok na náhradu škody v súvislosti s jej zranením bol vyrovnaný. Vyrovnaný bol i vo vzťahu ku Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s. Bratislava a to vo výške 2 149,27 Euro. Obžalovaná na hlavnom pojednávaní dňa 23.júla 2013 urobila vyhlásenie, že vo veci je vinná. V prípravnom konaní sa tiež ku skutku kladenému za vinu priznala v celom rozsahu - súd mal tak mal za to, že obžalovaná sa priznala sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne ľutovala (§ 36 písm. l/ Tr.zák.). Jej vyhlásenie nebolo tak formálne. Svojím postojom a správaním sa po trestnom čine prejavila úprimnou snahou o nápravu, ospravedlnenie sa a uhradenie predmetného nároku (§ 36 písm. k/ Tr.zák.), predmetnú škodu uplatnenú poškodenými uhradila dobrovoľne ešte pred vyhlásením rozhodnutia. Obžalovaná sa postarala o odstránenie škodlivých následkov trestného činu - svojím aktívnym zásahom prispela k finančnému odstráneniu . Náhrada spôsobenej škody poškodeným zo strany obžalovanej bola uhradená v celom rozsahu a urobená dobrovoľne. Nebola vykonaná pod tlakom trestného konania - jednotlivé opatrenia na uhradenie škody boli vykonané ihneď po predmetnej dopravnej nehode. Tým, že obžalovaná sa ku spáchaniu trestnej činnosti dozнала, túto ľutovala, napomáhala pri objasňovaní trestnej činnosti a urobila predmetné vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr.por. - urýchlila a zjednodušila nielen prípravné konanie, ale i celé súdne konanie, čím výroky o jej vine a právnom posúdení skutku sa stali, bez zbytočných prieťahov v súdneho konania právoplatnými (§ 36 písm. n/ Tr.zák. - napomáhala pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom - teda i súdu).

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho prevýchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Každý trest je vlastne opatrením štátneho donútenia, ktoré v mene štátu, na základe a v medziach zákona ukladajú v predpísanom konaní na to povolané súdy páchatelovi za spáchaný trestný čin. Trest je právnym následkom trestného činu a musí byť úmerný k spáchanému činu. Je teda len následnou represiou. I represiu však treba používať rozumne, t. j. len v miere v akej je to nevyhnutné na dosiahnutie účelu trestu, musí sa totiž rešpektovať osobnosť páchatela a nespôsobiť mu zbytočné utrpenie.

Súd mal preto za to, že samotné prejednanie veci pred súdom, vyslovenie viny obžalovanej, zabezpečí podľa názoru súdu úplnú nápravu obžalovanej, takže akékoľvek ďalšie výchovné pôsobenie na obžalovanú podľa názoru súdu už po vyhlásení rozsudku nebolo potrebné. Práve vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti jednotlivito a v súhrne zohrali pri úvahe súdu, pri výmere trestu rozhodujúcu úlohu, preto aby súd obžalovanej uložil len trest odňatia slobody s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu. Tento druh trestu splní i samotnú nielen individuálnu, ale i generálnu prevenciu.

Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák. trest zákazu činnosti spočíva v tom, že sa odsúdenému po dobu výkonu tohto trestu zakazuje výkon určitého zamestnania, povolania alebo funkcie alebo takej činnosti, na ktorú treba osobitné povolenie alebo ktorej podmienky výkonu upravuje osobitný predpis.

Trest zákazu činnosti môže súd uložiť na jeden rok až desať rokov, ak sa páchatel dopustil trestného činu v súvislosti s touto činnosťou.

Uloženie trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá by podľa názoru súdu by pre obžalovanú bol jednoznačne likvidačný. Obžalovaná nielen vypovedala, ale k tejto skutočnosti i predložila doklady, že vodičské oprávnenie potrebuje nevyhnutne na zabezpečenie v rámci svojho zamestnania. V predmetnej spoločnosti je zamestnaná od mesiaca február 2008. K výkonu svojej pracovnej činnosti - keďže je na pozícii obchodného zástupcu pre vyššie uvedené štáty nevyhnutnosťou ku vykonaniu predmetných služobných ciest a pracovných povinností motorové vozidlo a jeho vedenie. V prípade, že by súd v

danom veci jej uložil predmetný trest zákazu činnosti bol by s ňou rozviazaný pracovný pomer a to i z dôvodu, že v predmetnej spoločnosti sa neprijímajú noví zamestnanci - nie je možné uvažovať v rámci predmetnej spoločnosti o inom druhu práce. Iný pracovný pomer nemá. Obžalovaná má riadne pre výkon svojej práce pridelené služobné motorové vozidlo, ktoré ona riadi - na výkon služobných pracovných ciest nemá teda prideleného šoféra - znamená to teda, že predmetné zahraničné cesty vykonáva obžalovaná prideleným služobným motorovým vozidlom. Na pozícii obchodného zástupcu v spoločnosti pracujú celkovo štyria zamestnanci - každý z týchto obchodných zástupcov má na starosti iné štáty.

Súd mal preto po opätovnom vyhodnotení za to, že v prípade uloženia predmetného trestu zákazu činnosti by obžalovanú táto skutočnosť bola dvojako sankcionovaná - stratou zamestnania a teda rozšírila by tak rady nezamestnaných - a tým na určitý čas vedená na úrade práce ako nezamestnaná a poberajúca teda dávky v zamestnanosti ako i ťažšou možnosťou nájdania práce - z dôvodu, že zamestnávateľia všeobecne vyžadujú pri prijímaní zamestnancov aktívne vedenie motorových vozidiel a samotný trest zákazu činnosti.

Súd vo veci konštatuje, že tesne po predmetnej dopravnej nehode nebolo u obžalovanej zistené požitie alkoholických ani iných návykových látok alebo psychotropných látok. Pokiaľ ide o jej pracovný život riadne sa podieľa na pracovnom procese predmetnej spoločnosti - ktorej pracuje už šesť rokov. Jej práca je bytostne spojená s riadením motorových vozidiel. Prácu v dôsledku služobných ciest do zahraničia vykonáva teda i zahraničí. Potrebné je poznamenať, že ku predmetnej dopravnej nehode došlo dňa 23. augusta 2012 (t. j. temer pred dvoma rokmi). Vodičský preukaz pri predmetnej dopravnej nehode jej nebol zadržaný do rozhodnutia vo veci. Z aktuálneho odpisu evidenčnej karty vyplynulo, že sa v minulosti dopustila na úseku cestnej premávky dvoch priestupkov - 2. august 2012 a 2. máj 2008 - nielen prokurátorom, ale i odvolacím súdom - súd pre objektívne posúdenie veci si vyžiadal predmetný spisový materiál zo dňa 2. mája 2008. Vzhľadom však na odstup času (šesť rokov od predmetnej dopravnej nehody a následne skartácia) - k dispozícii spisový materiál nebol. Súd tak nemohol objektívne posúdiť - ako

to konštatoval odvolací súd - indikáciu nekoncentrovanosti obžalovanej ako vodičky motorového vozidla a jej neschopnosť zvýšiť opatrnosť po tom, čo prvý raz zavinila dopravnú nehodu. Súd vzhľadom i na aktualizovanú evidenčnú kartu vodiča ako i predložený spisový materiál - nemal za to, že by tieto okolnosti konštatované odvolacím súdom boli splnené. Tomuto jeho tvrdeniu napovedá skutočnosť, že obžalovaná do dokonania predmetnej nehody bola vodičkou motorového vozidla celkovo 17 rokov a za toto predmetné obdobie mala tieto dva záznamy. Po predmetnej dopravnej nehode sa do rozporu so zákonom o cestnej premávke už nedostala. V osobe obžalovanej ide o osobu vo veku 34 rokov (v čase vyhlásovania rozhodnutia) - ktorá svoju pracovnú činnosť vykonáva teda i v zahraničí a to teda prakticky po celom území Európskej únie, pričom pre výkon jej povolania je esenciálnou podmienkou existencia vodičského oprávnenia. Pri rozhodovaní o uložení takéhoto druhu trestu je potrebné vziať do úvahy skutočnosť, že v prípade jeho uloženia by obžalovaná prišla o prácu a ostala by nezamestnaná, pretože v súčasnosti takmer každý zamestnávateľ požaduje pri nástupe do práce, aby bol adept držiteľom vodičského oprávnenia.

Príčinou dopravnej nehody bolo i podľa záznamu dopravnej nehody zo dňa 23. augusta 2012 bolo porušenie ustanovení § 20 ods. 1, § 4 ods. 1 písm. c/ zákona č. 8/2009 Z.z., avšak spomenuté porušenie pravidiel obžalovanou, napriek konštatovaniu ujmy na zdraví u poškodenej nevedelo policajtov Krajského dopravného inšpektorátu ani bezprostredne po nehode k rozhodnutiu o zadržaní vodičského oprávnenia obžalovanej. Od dopravnej nehody uplynuli takmer dva roky, počas ktorých sa obžalovaná nedopustila žiadneho priestupku (i napriek tomu, že naďalej po dopravnej nehode i z dôvodu pracovných povinností vyplývajúcich z pracovnej zmluvy vykonávala motorovým vozidlom pracovné cesty) preto je i z hľadiska naplnenia účelu trestu nadbytočné uvažovať po tak dlhom čase o ukladaní trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá.

Súd mal za to, že okolnosti vzniku dopravnej nehody opätovne súdu neumožňujú viesť úvahy o jej nezodpovednom riskantnom alebo nebezpečnom spôsobe správania sa v cestnej premávke. Po dopravnej nehode zaujala obžalovaná ku svojmu konaniu kritický postoj a urobila všetky relevantné opatrenia k náhrade škody. Opätovne súd zdôrazňuje, že v posudzovanom prípade ide o nedbanlivostný trestný čin.

Od uplynutia skutku uplynula doba temer dva roky - počas ktorých bola obžalovaná vystavená neistote v súvislosti s očakávanou sankciou, čo bolo samo osebe tiež spojené s určitými obmedzeniami. Avšak v

tomto období, rovnako ako aj v období, ktoré spáchaniu skutku predchádzalo, spôsobom svojho života preukázala, že nie je na mieste pôsobiť u nej i predmetným trestom zákazu činnosti.

Súd nezistil i po dokazovaní, ktoré vykonal dňa 28. apríla 2014 také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali uloženie predmetného trestu zákazu činnosti. Mal za to, že trest odňatia slobody, ktorý bol obžalovanej uložený s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu je trestom nielen zákonným a spravodlivým, ale nie je ani neprimeraným. Predmetný uložený trest splní svoj výchovný účel, ako i účel trestu uvedený v ustanovení § 34 ods. 1 Tr.zák. a zabezpečí spravodlivé a zákonné potrestanie obžalovanej.

Nielen zákonodarca, ale aj právna prax má používať trestné právo, vtedy, keď ostatné prostriedky už nestačia. Je toho názoru, že už samotné trestné

stíhanie v spojení so záväzkami, ktoré obžalovaná do vyhlásenia rozhodnutia vykonala možno tiež považovať za dostatočné.

Pokiaľ ide o platnú ustálenú judikatúru - súd poukazuje napríklad i na rozhodnutie R I./1966 - ktorá síce konštatuje, že účelom trestu zákazu činnosti je predovšetkým zabrániť opakovaniu trestného činu a preto jeho uloženie je plne odôvodnené vtedy, keď páchatel' trestným činom v doprave vyvolá pochybnosť o svojej spoľahlivosti alebo spôsobilosti k vedeniu motorových vozidiel. Závažným prejavom vodičskej nedisciplinovanosti je najmä vedenie motorových vozidiel po požití alkoholu (či iných návykových látkach), pričom spoločenský záujem na ochrane ohrozených hodnôt vyžaduje, aby uloženie trestu zákazu činnosti bolo pravidlom aj vtedy, ak nevznikne škodlivý následok, t. j. aj v prípadoch trestného činu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky. Neuloženie tohto druhu trestu páchatel'om uvedeného trestného činu by malo byť len výnimkou, odôvodnenou mimoriadnymi okolnosťami prípadu a doterajším spôsobom životom páchatel'á. Tu súd teda konštatuje, že už predmetný judikát - tak ako ani Trestný zákon - explicitne neukladá súdom obligatórne ukladať predmetný trest zákazu činnosti - navyiac ani vtedy keď by bol trestný čin dokonaný pod vplyvom alkoholu (resp. inej návykovej látky). V tomto konkrétne danom prípade - ako už bolo konštatované výsledok dychovej skúšky u obžalovanej bol negatívny a okolnosti vyššie rozvedené vo vzťahu k obžalovanej súd považoval za okolnosti prípadu, ktoré vo vzťahu k obžalovanej neboli vyhodnotené ako negatívne ako i jej doterajší kladný spôsob života.

V tejto súvislosti súd poukazuje i na konštatovanie v obdobných prípadoch odvolacích súdov (napr. i Krajského súdu Bratislava - sp. zn. 1 To/141/2013, 2 To/12/2014, 4 Tos/74/2013, 1 To/102/2013 - kedy bolo rozhodnuté zmierom, podmieneným zastavením trestného stíhania ako i rozsudkom - teda bez ukladania predmetného druhu trestu).

Každý jednotlivý prípad na úseku cestnej premávky je potrebné vzhľadom i na osobu páchatel'á hodnotiť veľmi citlivo a individuálne vzhľadom na špecifickosť prípadu. V neposlednom rade je potrebné poukázať, že ani samotný zákonodarca v zákone č. 300/2005 Z.z. v znení neskorších právnych predpisov výslovne, obligatórne a teda priamo nestanovil ako druh trestu zákazu činnosti - na rozdiel od predchádzajúcej právnej úpravy platnej do 31. decembra 2005. Tento postup ponecháva na úvahu súdu s prihliadnutím na osobu obžalovaného a konkrétne okolnosti prípadu.

Pokiaľ bolo konštatované, že obžalovaná svojim protiprávnym konaním spôsobila ťažkú ujmu na zdraví a preto je na mieste aj ukládanie trestu zákazu činnosti (dva záznamy) súd zdôrazňuje, že len za tohto predpokladu, teda že z nebanlivosti ublížila na zdraví tým, že porušila dôležitú povinnosť uloženú jej podľa zákona a súčasne spôsobila ťažkú ujmu na zdraví mohla obžalovaná naplniť zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, 2 písm. a/ Tr.zák. teda zákonnou podmienkou pre naplnenie skutkovej podstaty tohto trestného činu - okrem spôsobenia ťažkej ujmy na zdraví je i porušenie dôležitej povinnosti uloženej jej podľa zákona, za ktorý bola obžalovaná potrestaná i vyššie uvedeným trestom odňatia slobody s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu - je v súlade so zákonom a pre dovŕšenie jej nápravy nie je potrebné uloženie ešte aj tohto ďalšieho druhu trestu, trestu zákazu činnosti. Pokiaľ išlo o predmetné priestupky spáchanými na

úseku dopravy za tieto bola obžalovaná riadne postihnutá v priestupkovom konaní (pokuta, pokuta a zákaz činnosti na dva mesiace) - a i napriek týmto priestupkom opätovne súd nemohol konštatovať, že by sa obžalovaná prejavila ako nedisciplinovaný vodič, pre ktoré by bolo potrebné na dovŕšenie jej nápravy potrebné uloženie aj tohto druhu trestu.

Súd preto opätovne po zrelej úvahe dospel k záveru, že ukládanie trestu zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel by v tomto prípade v prvom rade by bolo v rozpore s účelom trestu, ako to má na mysli Trestný zákon.

I keď si súd uvedomuje, že spoločnosť negatívne a pomerne citlivo vníma dopravné nehody spôsobené vodičmi, avšak to neznamena, že súdy môžu rezignovať na zákonné kritéria stanovené pre určenie druhu a výmery trestu a iba formálne ukladať pri takýchto trestných činoch automaticky ukladať trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel. Takýto formalistický postup by bol neprijateľný, i z hľadiska zásad individualizácie a spravodlivosti trestu.

Práve počas plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia, obžalovaná bude mať možnosť preukázať, že spáchanie skutku bolo skutočne len mimoriadnym vybočením z medzí inak jej riadneho života.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na Krajský súd v Bratislave prostredníctvom tunajšieho súdu.